

zonen. För att kunna arbeta intensivare, blir det nödvändigt att omdana den hittills alldeles fria sammanslutningen till ett sällskap med juridiska kvaliteter.

Denna yttre förändring har ingen inre omdaning till följd. Tvärtom. Kyrkliga verksamheten vet sig fortfarande som en gren av den bekännande kyrkan och känner sig bunden vid Barmensynodens resolution år 1934. Den ser f. n. sin huvuduppgift i återföreningen av predikan och nattvard i högmässan samt i tide gårdens återupplivande. Därför har vår verksamhet blivit en, för resten även av katolska teologer mycket uppskattad, medelpunkt för den gregorianska koralen. Därför blir det teologiska arbetet något outhärligt och har mest att tacka för Karl Barths dogmatik och Ernst Wolfs reformationshistoriska forskningar. Därför står den i ständig kontakt med Rudolf Alexander Schröder, en av Tysklands förnämligaste diktare, som nu börjar översätta de gamla hymnerna. Därför försöka vi åter samla Rudolf Kocks konstnärliga skola. Liksom år 1933, då vi började vår verksamhet, kan än i dag ingen bättre rubrik sättas över den kyrkliga verksamheten än Wallins kända vers, som vi bruka avsluta varje vesper med och som i Wallins psalmbok utgjorde fjärde versen av psalmen 424. Vi ha att tåligen lida och vaka och därtill skola vi stärkas och därför få vi lova och bedja vår Gud med Olavus Petris ord: Gud give oss alla sin helga nåd, att förbliva vid hans ord.

Friedrich Buchholz

Kyrkliga verksamhetens preces.

Elisabethenstift i Darmstadt

10 september 1947.

Textkommittéen av år 1850.

År 1862 utökades evangelieboken med två nya årgångar texter, en betydelsefull händelse i den svenska perikoptraditionens historia. Tillkomsten

av de nya perikoperna har skildrats av D. Helander i hans värdefulla skrift, *Kyrkans texter*, 1938, som också ger den historiska bakgrunden med

perikopdiskussionen under 1700- och 1800-talen¹⁾. Den kommitté, vars arbete slutligen ledde fram till 1862 års texter, tillsattes år 1849 och bestod av biskop Butsch i Skara såsom ordförande samt professorerna Bring, Knös och kyrkoherde Annerstedt.

Protokollet från kommittéens arbete har man hittills ansett förlorat²⁾. Det har emellertid återfunnits i Skara stiftsbibliotek med påskrift: 1850 års Text-Committés Protocoller och Handlingar.

»Gymnasieläraren» N. E. Modin, som biskop Butsch utsett till sekreterare, har skrivit det mycket knapphändiga protokollet. Sammanträden ägde rum i Skara domkapitel den 1, 4, 21 juni, 18 juli samt 5 aug 1850. Vid de sista sammanträdena var ej Knös närvarande men hade skriftligen meddelat sina tankar angående överläggningsämnena. Den 3 aug. var arbetet färdigt, och handlingarna skickades den 8 aug. för underskrift till Knös, som sedan vidarebefordrade dem till K. Maj:t. Handskriften innehåller utom protokollet några räkningar, en promemoria samt förslaget med bi-

lagor. Enligt de kommitterades beslut skulle »Protocoller och samtliga Concephandlingar» förvaras hos biskop Butsch.

Av intresse är, att Annerstedt vid det första sammanträdet »till följe af derom erhållit uppdrag» framlämnade »ett af Herrar Doct. P. Wieselgren och Kongl. Hofpred. C. E. Wenström författadt förslag till 2. ne årgångar nya Predikotexter». Likaledes mottog Butsch från kyrkoherde O. Cederbom ett utkast till kollekter och böner. Wieselgren hade redan 1827 publicerat ett förslag till evangeliebok, och Wenström utgav 1849, sammantryckt med N. Test., ett register över de gamla texterna med böner, hämtade ur Bibeln, ett register, som följande år omarbetades och utvidgades med hänvisning till de kommitterades förslag³⁾. Wieselgrens och Wenströms inlaga till de kommitterade har emellertid ej återfunnits. Huruvida deras förslag utövade något inflytande på 1862 års texter, är därför ännu en öppen fråga.

David Lindquist.

¹⁾ Helander (o. a. a. sid. 18) behandlar även J. Eurenus' perikopförslag och hänvisar härvid till handskrifterna T 71 och T 71 a i Uppsala universitetsbibliotek. Eurenus' skrift finns också i Linköpings stiftsbibl. (T 126), egenhändigt skriven av förf. och med anteckning, att den år 1728 sändes till Stockholms konsistorium för censurering. T 127 i samma bibl. är rubricerad: Probstens Eurenii Betänckande om Prästämbetet framgifwet på Riksdagen 1723, men har senare titeln: En präst i sin prydnig. (se också T 143 i Uppsala universitetsbibl.) Ett intressant förslag till ordning för predikotexterna möter i några anmärkningar i samband med kyrkolagsarbetet på 1700-talet (RA: Acta ecclesiastica 146). En ny ordning är av nöden, heter det här, »eftersom monge härliga rum uti Skriften till texter icke ännu tagne bliwit». Jfr även Förslag på en ny fördelning av pericopis evang. et epistolis: Palmsköld 103 i Uppsala universitetsbibl.

²⁾ »Några kommittehandlingar finnas ej i behåll», skriver Helander (o. a. a. sid. 150, jfr sid. 144).

³⁾ Jfr Helander, o. a. a. sid. 173.